

# פרשת וילך - חמישי

יד וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה, הֲאֵל  
קָרִיבוֹ יוֹמָךְ לְמִמַּת קָרִי  
יָת יְהוֹשֻׁעַ וְאַתְּ עֹתָדוֹ  
בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא,  
וְאַפְקֹדְנִיה; וְאִזַּל מֹשֶׁה  
וַיהוֹשֻׁעַ, וְאַתְּ עֹתָדוֹ  
בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא.

טו וְאַתְּ גַּלִּי יְיָ בְּמִשְׁכַּנָּא,  
בְּעִמּוּדָא דְעֵנָנָא; וְקָם  
עִמּוּדָא דְעֵנָנָא, עַל  
תְּרַע מִשְׁכָּנָא.

טז וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה,  
הָא אֶת שְׂכִיב עִם  
אַבְהֶתֶךָ; וַיָּקוּם עִמָּא  
הַדִּין וַיִּטְעֵי בְּתַר טַעֲוֹת  
עִמָּמִי אֲרַעָא, דְּהוּא  
עָלִיל לְתַמָּן בִּינִיהוֹן,  
וַיִּשְׁבְּקוֹן דַּחְלָתִי,  
וַיִּשְׁנֹן יָת קִימִי דְגִזְרִית  
עִמָּהוֹן.

יז וַיִּתְקַף רַגְזִי בְּהוֹן  
בְּעַדְנָא הַהוּא  
וְאַרְחִיקְנוֹן וְאַסְלִיק  
שְׂכִינָתִי מִנְּהוֹן, וַיהוֹן  
לְמַבְז, וַיַּעֲרֹץ יְתַהוֹן  
בִּישָׁן סְגִיָּאן, וַעֲקֹן;  
וַיִּימַר, בְּעַדְנָא הַהוּא,  
הָלֹא מִדְּלִית שְׂכִינָת  
אַלְהִי בִינִי, עָרַעְנִי  
בִּישְׁתָּא הָאֵלִין.

יח וְאַנָּא, סִלְקָא אֲסְלִיק  
שְׂכִינָתִי מִנְּהוֹן בְּעַדְנָא  
הַהוּא, עַל כָּל בִּשְׁתָּא,  
דְּעַבְדּוּ: אֲרִי אֶתְפַּנִּיאוּ,  
בְּתַר טַעֲוֹת עִמָּמִיָּא.

יט וּכְעֵן, כְּתוּבוֹ לְכוּן יָת  
תְּשַׁבְּחָתָא הָדָא, וְאַלְפָּה  
לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוּיָה  
בְּפִמָּהוֹן: בְּדִיל דְּתַהִי  
קָדְמִי תְּשַׁבְּחָתָא הָדָא,  
לְסִהִיד בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל.

(יד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן  
קָרְבוֹ יָמֶיךָ לָמוּת׃ קְרָא אֶת־  
יְהוֹשֻׁעַ וְהִתִּיצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד  
וְאַצִּנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ  
וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

כ"ד א וַאֲצִנּוּ. וְאַזְרִנּוּ:

(טו) וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֹהֶל בְּעִמּוּד  
עֲנָן וַיַּעֲמֵד עִמּוּד הָעֲנָן עַל־  
פֶּתַח הָאֹהֶל:

(טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה  
הִנֵּךְ שֹׁכֵב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם  
הָעָם הַזֶּה וְזִנְה׃ אַחֲרַי ׀ אֱלֹהֵי  
נֹכַח־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בֹא־  
שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וְעִזְבֵנִי וְהִפֹּר  
אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֹתוֹ:

כ"ה ב נֹכַח הָאָרֶץ. גוֹיֵי הָאָרֶץ:

(יז) וַחֲרָה אִפִּי בּוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא  
וְעִזְבֹתָיִם וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי  
מֵהֶם וְהָיָה לֶאֱכֹל וּמִצְאָהוּ  
רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וַאֲמַר  
בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־אִין  
אֱלֹהִי בְּקִרְבִּי מִצְאוֹנִי הָרָעוֹת  
הָאֵלֶּה:

כ"ז א וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי. כְּמוֹ שְׂאִינִי  
רוֹאֶה בְּצָרְתָם:

(יח) וְאַנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי  
בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הָרָעָה  
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־  
אֱלֹהִים אַחֲרָיִם:

(יט) וְעַתָּה כְּתִבּוּ לָכֶם אֶת־  
הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמָּדָה אֶת־  
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם  
לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה  
הַזֹּאת לְעֹד בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל:

כ"ח א אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם עַד וְכִפֹּר אֲדָמְתוֹ עִמּוֹ: